

Arrest

nr. 265 052 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 6 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van Y.H. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. Vanaf 5 farvardin 1377 (Iraanse kalender, stemt overeen met 25 maart 1998 in de Gregoriaanse kalender) werkte u voor de dienst ORF, een stadsdienst verantwoordelijk voor de uitvoering van wegmarkeringen. U was verantwoordelijk voor de dienst straatwerken en had de taak om verven te testen en goed te keuren. Omdat u werkte met chemische producten, zou u na 22 jaar dienst met pensioen kunnen gaan. Eén jaar voor de start van dit pensioen ging u op zoek naar een nieuwe

werkuitdaging. Op 1 ordibehesht 1397 (21 april 2018) vond u een halftijdse functie bij Kesjijie Import en Export. In dit bedrijf leerde u A.(...) S. (...) kennen, een Armeense christen met wie u samenwerkte in het magazijn. Zo'n drie maanden na uw start bij Kesjijie raakte u aan de praat met een chauffeur die kwam lossen en laden. Hij vertelde u dat zijn vader gestorven was en dat hij moest betalen om in de plaats van zijn vader te vasten en te bidden. U vond dit een belachelijk gebruik – rijken konden immers zo naar de hemel en armen gingen naar de hel – en ventileerde nadien ten aanzien van A.(...) uw mening over de islam: u vond moslims achterbaks en u geloofde al een tijdje niet meer in de islam. Sindsdien begon A.(...) met u over het christendom te praten. U ging een aantal keer mee naar zijn huis om over het christendom te praten en u bestudeerde het gedrag van zijn familie, dat anders was dan bij moslims. Minder dan een maand later kreeg u van hem de Bijbel, die u vanaf midden shahrivar 1397 (september 2018) bewaarde in uw auto. Als u tijd had, las u op de parking van uw appartementsgebouw de Bijbel en thuis las u Bijbelse verzen op uw gsm. Op 19 mehr 1397 (11 oktober 2018) werd voor u het verlossingsgebed gelezen bij A.(...) thuis en voelde u zich officieel bekeerd. Ondertussen werkte u nog altijd bij ORF. Op een gegeven moment was er bij ORF een verf in omloop waar uw personeel oog-en ademhalingsproblemen door kreeg. Bleek dat het om een Chinese verf ging i.p.v. de kwalitatievere, Duitse verf die u had goedgekeurd. U gaf deze vaststelling door aan uw bazen die achter uw rug de wachter van het magazijn vervingen. Op 13 aban 1397 (4 november 2018) ontnam deze wachter u de toegang tot het magazijn, maar u merkte wel op dat er Afghanen waren die de inhoud van de Chinese zakken verf wisselden met de zakken van de Duitse verf. U wou het voorval fotograferen, maar de wachter hield u tegen en verwittigde zijn bazen. De dag nadien, op 14 aban 1397 (5 november 2018), verzocht de directeur van ORF u naar zijn kantoor te komen. U werd verhoord en één van de directieleden viel u fysiek aan. U besloot terug te keren naar uw bureau maar de Herasat hield u tegen en nam u diezelfde dag in de auto mee naar een onbekende plek. U werd bedreigd en gedwongen om het wachtwoord van uw gsm te geven. Ofschoon u niet verantwoordelijk was voor de aankoop van de verf, werd u de schuld gegeven. Ook werd uw bekering tot het christendom betrokken bij de verfkwestie. Er werd u verteld dat er op uw gsm foto's gevonden waren van u en A.(...) onder een kruis en ook uw Bijbel werd gevonden in uw auto. Uw ondervragers gaven u ook mee dat ze u bij ORF reeds een aantal maanden in de gaten hielden waardoor ze er te weten waren gekomen dat u naar de woning van A.(...) ging. Na 35 dagen moest u in een auto stappen. Tijdens de autorit werd u geblinddoekt en naar een onbekende plek gebracht. U diende uit te stappen, werd met een pistool tegen het hoofd bedreigd en met uw hoofd in een put geduwd. Beighi, lid van de directieraad en tevens commandant voor de Sepah (Iraanse Revolutionaire Garde), beval u uw mond te houden over het voorval. Hij zei dat u drie dagen thuis kon gaan rusten en u vervolgens het werk weer kon hervatten. Volgens hem waren uw collega's niet op de hoogte van uw arrestatie: hen werd verteld dat u voor het werk naar een andere stad moest gaan. De dag dat u vrijkwam werden uw vrouw en uw vader op de hoogte gesteld van uw bekering. Samen concludeerden jullie dat uw leven omwille van uw bekering in Iran niet veilig was en dat jullie beter het land konden verlaten. De dag dat u het werk opnieuw hernam riep de voorzitter van ORF u op zijn bureau. Hij bedreigde u en stelde dat indien u uw mond voorbij zou praten, Beighi u een lesje zou leren en uw gezin in gevaar zou brengen. Er werd u eveneens verboden nog contact te hebben met A.(...), die zelf doordat hij betrokken was bij uw bekering werd ontslagen. Na uw arrestatie beleefde u uw geloof in het geheim door op uw gsm verzen te lezen uit het Heilige Boek. U had het gevoel dat u constant in de gaten werd gehouden en uw auto werd gecontroleerd. Een vriend van uw vader regelde inmiddels jullie vertrek uit Iran. Tot twintig dagen voor uw vertrek was u nog werkzaam bij ORF. Op 10 esfand 1397 (1 maart 2019) ging u op reis naar het noorden van Iran en op 3 farvardin 1398 (23 maart 2019) nam u het vliegtuig naar België. Op 8 april 2019 dienden u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming in. U vreest dat u en uw kinderen bij terugkeer gedood worden door de autoriteiten.

Toen u om internationale bescherming verzocht, ontmoette u Reza, een Iraniër. Hij zag dat u een kruis droeg en vroeg of u christen was. Jullie raakten in gesprek en op een bepaald moment haalde hij een Bijbel uit zijn rugzak en gaf die aan u. Hij bracht jullie in contact met de kerk van Peyman te Antwerpen. U had echter geen geld om tot daar te gaan. U stelde het uit, u had nog nooit een trein genomen en had twijfels. Intussen las u wel in de Bijbel. U zocht ook naar een kerk in de buurt, maar u vond enkel twee katholieke kerken. Wat u zocht was echter een protestantse kerk. Op 15 juni 2019 ging u voor het eerst naar de kerk van Peyman in Antwerpen waar u sindsdien Bijbelstudie volgde in het Farsi. U nam deel aan 23 van de 27 sessies. In Antwerpen maakte u kennis met Jaak die u vertelde dat er ook dichterbij het opvangcentrum een kerk was: Gods Ambassade in Mechelen. Sinds 15 juli 2019 gaat u naar deze kerk in Mechelen. De kerk in Mechelen sloot tijdens de coronacrisis haar deuren maar jullie bleven bij Jonathan (medewerker van Gods Ambassade) thuis de Bijbel bespreken. In uw vrije tijd startte u een WhatsAppgroep, waarmee u Iraniërs wil matchen aan kerken in België. Tijdens de coronacrisis kwam u via Jafar, een kerklid van Antwerpen, in contact met de kerk van Gottlieb te Schaarbeek. U deed er aan vrijwilligerswerk waarbij u eten maakt voor hulpbehoevenden en op zondag volgde u de vieringen. U

verkondigde aan uw vrouw reeds de blijde boodschap. Zij is echter nog sjjiitische moslim maar is volgens u van plan om christen te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw melikaart (nationale kaart); een kopie en Engelse vertaling van uw shenasnameh (geboortboekje) en die van uw twee dochters; een kopie en Engelse vertaling van jullie huwelijksakte; een bewijs van uw vliegticket naar België; een inschrijvingsbewijs van uw auto; een eigendomsbewijs van uw auto; verschillende documenten ter staving van uw professionele activiteiten voor ORF en van de opleidingen die u in dit verband volgde; een bewijs dat u aandeelhouder was van het spaarfonds van het stadhuis van Teheran; een attest ter staving van de Bijbelstudie waaraan u heeft deelgenomen d.d. 22 oktober 2020; twee aanbevelingsbrieven van Jonathan B. (...), co-worker in Gods Ambassade d.d. 5 november 2019 en 24 oktober 2020; en een Belgische arbeidsovereenkomst.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst heeft u uw bekering tot het christendom in Iran niet aannemelijk gemaakt.

Van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Zo legde u incoherente verklaringen af over de manier waarop u met het christendom in contact kwam. Op het Commissariaat-generaal vertelde u kennis gemaakt te hebben met het christendom dankzij uw collega A.(...), een Armeense geboren christen; andere collega's vermeldde u hierbij nergens: andere collega's hadden weliswaar vermoedens dat er iets tussen u en A.(...) speelde, maar dit vertelden ze u niet (CGVS, p. 18; p. 21; p. 26). Opmerkelijk is evenwel dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u het christendom leerde kennen door collega's: u sprak toen verschillende keren in de meervoudsvorm (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Daarnaast komen uw verklaringen over hetgeen A.(...) u precies vertelde over het christendom weinig doorleefd over. Volgens uw verklaringen wekten A.(...)s uitspraken over de geboorte en de mirakels van Jezus Christus uw interesse in het christendom. Er werd u meermaals gevraagd om te concretiseren wat u hieraan precies zo boeide maar u slaagde er niet in om de interesse die u door zijn uitspraken over het christendom kreeg, te concretiseren. Gevraagd wat u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels, antwoordde u dat A.(...)s gedrag en zijn uitspraken harmonieus en coherent waren, hetgeen evenwel niets met Jezus' geboorte en mirakels te maken heeft. Opnieuw uitgenodigd om uit te leggen wat u boeide aan Jezus' geboorte en mirakels, zei u dat u het christendom leuk vond, verwees u naar de vrede, de rust en de vriendschap en merkte u op dat het christendom een leemte had opgevuld. Dit kon uiteraard niet als een antwoord op de vraag wat er u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels worden beschouwd en daarom werd u nogmaals dezelfde vraag herhaald. Verder dan dat het christendom iets anders en iets beter was en dat Jezus vergevingsgezind was raakte u evenwel niet (CGVS, p. 21). Dat u er niet in slaagde te concretiseren wat u in de uitspraken van A.(...) over Jezus zo getroffen heeft en u niet verder kwam dan oppervlakkige en vage verklaringen, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde gesprekken met A.(...) over het christendom en bijgevolg van uw bekering in Iran.

Verder is het opvallend dat u tijdens uw verklaringen over uw bekering tot het christendom zeer vaak verwees naar uw afkeer voor de islam. Dat u in de islam altijd de hel vreesde en dat alle problemen ter wereld te maken hebben met moslims en de islam – u verwees onder meer naar de aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel en stelde dat alle moslims schijnheilig zijn en iets anders zeggen dan dat ze doen –, weet u aan het feit dat moslims niet volgens hun Boek handelen, in tegenstelling tot christenen. Het christendom is anders: er is liefde en vriendschap en christenen leven wel volgens hun Boek (CGVS, p. 21 en p. 24-25). Dit is weinig ernstig. Er kan niet aangenomen worden dat u, die als moslim opgroeide, die voordat A.(...) u over het christendom sprak nooit geïnteresseerd was in andere

geloofsovertuigingen, die leefde onder de moslims en wiens vrouw, ouders en broers moslims zijn (CGVS, p. 12; p. 24, CGVS echtgenote, p. 3), de islam en de moslims quasi uitsluitend met negatieve zaken associeert.

Voorts legde u over het moment van uw effectieve bekering tegenstrijdige verklaringen af. Zo zei u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat u zich na een lange procedure bekeerde op 19 mehr 1397 (11 oktober 2018), wanneer het verlossingsgebed voor u werd voorgelezen (CGVS, p. 7-8; p. 23). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter op twee verschillende momenten dat u zich bekeerde twee maanden voor uw vertrek uit Iran. Dit impliceert, gelet op uw vertrek op 3 farvardin 1398 (23 maart 2019) (CGVS, p. 6 en p. 14), dat dit rond 3 bahman 1397 was, wat overeenstemt met 23 januari 2019 (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5, verklaring DVZ, vraag 9) en dus meer dan drie maanden later valt dan 11 oktober 2018 (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit gevraagd werd wanneer u christen werd en herbevestigde u dat 19 mehr 1397 of 11 oktober 2018 uw bekeringsdatum was (CGVS, p. 39). Een louter herhalen van één versie van de feiten kan evenwel niet als afdoende uitleg worden beschouwd. Volledigheidshalve dient hierbij opgemerkt te worden dat uw echtgenote er niet eens bij benadering in slaagde te duiden wanneer u zich bekeerde. Ze sprak van begin 1397, misschien in de tweede maand van 1397, wat overeenkomt met april of mei 2018 (CGVS echtgenote, p. 4). Gelet op het feit dat een bekering tot het christendom een ingrijpende gebeurtenis is, is het frappant dat uw echtgenote, die zelf het christelijke pad begint te bewandelen, waardoor redelijkerwijs verwacht zou kunnen worden dat ze zich voor uw christelijk parcours zou interesseren (CGVS, p. 11), niet eens bij benadering kon duiden wanneer u zich bekeerde.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw geloofsactiviteiten in Iran, waardoor de geloofwaardigheid van uw bekering in Iran helemaal op de helling komt te staan. Zo sprak u bij de Dienst Vreemdelingenzaken over vieringen: u ging éénmaal per week met uw collega's naar een viering waar jullie baden en de Bijbel bestudeerden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u uitdrukkelijk dat u in Iran noch naar een huiskerk ging, noch vieringen bijwoonde (CGVS, p. 26): u had niet veel tijd om uw geloof in Iran beter te leren kennen (CGVS, p. 23). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u die (CGVS, p. 39). Een loutere ontkenning kan echter evenmin als afdoende verklaring voor deze ernstige tegenstrijdigheid beschouwd worden.

Voorgaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde bekering tot het christendom in Iran. Bijgevolg wordt er evenmin geloof gehecht aan uw problemen ten gevolge van uw bekering in Iran, met name uw arrestatie tijdens dewelke uw bekering aan het licht kwam. Dit blijkt volledigheidshalve tevens uit het bijzonder bevreemdende feit dat A.(...) werd ontslagen door Kesjisie omdat u zich onder zijn invloed bekeerde (CGVS, p. 27), maar dat u er nog zonder problemen drie maanden kon blijven doorwerken. Dat A.(...) zou ontslagen geweest zijn omdat tijdens uw arrestatie was uitgelekt dat hij u zou bekeerd hebben, maar dat u zelf ten gevolge van uw bekering niet ontslagen zou geweest zijn, overtuigt niet.

Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat u uw kerkgang in België situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering in Iran, en aangezien hier geen enkel geloof aan gehecht kan worden, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Enkele bijkomende elementen wijzen eveneens op een onoprechte bekering in België.

Zo slaagde u er niet in uw geloof persoonlijk te maken. Gevraagd naar Bijbelteksten die u zouden kunnen helpen om beter om te gaan met de huidige coronasituatie en waaruit u kracht zou kunnen putten, bleef u zeer algemeen en verwees u hoogstens naar Gods wil die aanvaard moet worden: het enige wat u kon doen was bidden. Een christelijke tekst vermelden waaruit u kracht kon putten, kon u echter niet (CGVS, p. 32). Gevraagd naar wat u persoonlijk een protestantse christen maakt, kon u wederom niet concreet antwoorden: u zei enkel dat uw gedrag aantoont dat u christen bent. Nogmaals gevraagd naar wat maakt dat u persoonlijk een protestant bent, toonde u enkel uw kruis dat u ten tijde van uw onderhoud droeg en erkende u niet te kunnen antwoorden (CGVS, p. 32). Opnieuw geldt hier dat van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, verwacht kan worden dat hij kan uiteenzetten wat de betekenis van zijn nieuwe geloofsovertuiging voor hem persoonlijk inhoudt. Uit de vaststellingen dat u niet eens een Bijbeltekst kon vermelden waaruit u kracht kan putten noch dat u uw identiteit als protestantse christen kon duiden kan bezwaarlijk een diepgaande, persoonlijke, verinnerlijkte en oprechte geloofsovertuiging afgeleid worden.

Uw onoprechtheid valt tevens op in de oppervlakkige verklaringen die u aflegde over de Bijbel, die u naar eigen zeggen al geruime tijd zou lezen. Gevraagd naar de essentie van het evangelie van Johannes verklaarde u dat u nooit zoiets heeft gehoord of gelezen. U kwam uiteindelijk niet verder dan dat het evangelie over 'vergeven en liefde' gaat. Gevraagd of u het evangelie van Johannes wel eens

had gelezen, moest u toegeven dat u de evangeliën enkel 'rap rap' en 'titelachtig' heeft gelezen (CGVS, p. 34). Ook over de Openbaring van Johannes kon u niets vertellen (CGVS, p. 36) en welke Bijbeltekst er tijdens de laatste viering waaraan u deelnam werd gelezen kon u evenmin zeggen (CGVS, p. 32). Ofschoon u bevestigde dat ook het Oude Testament belangrijk is voor een christen, las u enkel Genesis. Gevraagd waarom u de rest niet las, aangezien u het Oude Testament voor christenen ook belangrijk vond, erkende u dat er [wat u betreft] veel werk aan de winkel was, dat u het heel vluchtig begon te bekijken en dat u er meer over moet nadenken (CGVS, p. 34). Zelfs al heeft u enige Bijbelkennis die door studie kan verworven worden, dan nog getuigen voorgaande verklaringen over uw bijbellectuur van een beperkte diepgang en een weinig oprechte interesse in uw nieuwe geloof.

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw onoprechte bekering worden tot slot bevestigd door uw verklaringen over uw doopsel en over de christelijke feesten. Hoewel u voor de voorbereiding van uw doopsel, die door de corona-omstandigheden nog niet is kunnen doorgaan, de brieven aan de Romeinen moest lezen, hetgeen ook door Jonathan B. (...), medewerker van Gods Ambassade, in zijn brief d.d. 24 oktober 2020 wordt bevestigd, en ondanks dat u dit deel geheel toevallig de dag voor uw persoonlijk onderhoud las, kon u niet eens bij benadering zeggen waar de brieven aan de Romeinen precies over gingen (CGVS, p. 35). Dat u hierover niet de minste duiding kon geven, terwijl deze Bijbeltekst blijkbaar belangrijk was als voorbereiding op uw doopsel, dat een essentieel initiatieritueel binnen het christendom is, tast de geloofwaardigheid aan van uw bewering dat het doopsel voor u persoonlijk belangrijk is (CGVS, p. 35). Aansluitend hierbij doet het ook nog verbazen dat – ondanks dat u het belang van Pasen, het belangrijkste christelijke feest, aanstipte – u in coronatijden niet eens Pasen vierde (CGVS, p. 36). Als zelfverklaarde christen had u Pasen immers een eigen invulling kunnen geven, bijv. via contemplatie en gebed. Ook uw verklaringen over uw doopsel en over de invulling die u aan Pasen 2020 gaf tasten de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloof aan.

Uw opportunistische houding blijkt ten slotte uit uw openbare facebookprofiel. Aangezien u verklaarde dat u uw facebookpagina opmaakte met de bedoeling om uw geloof te verspreiden (CGVS, p. 13 en 37), is het opvallend dat u vanaf de dag van aanmaak van uw pagina nl. 2 februari 2020 tot de dag voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 29 oktober 2020, bijna dagelijks christelijke posts plaatste op uw facebookpagina. Sinds 29 oktober 2020 plaatste u geen enkele christelijke tekst of foto meer op uw pagina (...) waardoor u de indruk wekt dat u enkel christelijke posts plaatste om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u geen enkele aanwijzing heeft dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw facebookpagina (CGVS, p. 37). Aangezien u de oprechtheid van uw beweerde bekering tot het christendom niet heeft aangetoond, blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media uit te wissen.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen slaagde u er niet in om aan te tonen dat uw geloofsactiviteiten in België zijn ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging. Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran zich zal manifesteren als christen of u als zodanig zal worden gezien door jullie omgeving.

Dat u in België naar de kerk gaat en Bijbelstudie volgt, zoals uit uw neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw kerkgang dient immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – jullie hebben dit, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt, temeer daar jullie probleemloos legaal Iran hebben kunnen verlaten – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico loopt gevisieerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u omwille van uw religieuze activiteiten als een gevaar voor de Iraanse samenleving of voor het islamitische regime in uw geboorteland zou aanzien worden.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw huwelijk, uw vliegreis naar België, het bezit van uw rijbewijs en een auto, het bezit van aandelen van het

spaarfonds van het stadhuis van Teheran, uw professionele activiteiten en opleidingen bij ORF en aan uw huidige job als arbeider, wordt immers niet getwijfeld. Dat u een aantal documenten neerlegt die aantonen dat u in België een aantal christelijke activiteiten heeft ontwikkeld, wordt evenmin betwist, maar deze kunnen het opportunistische karakter van uw bekering niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.A. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u etnische Fars, afkomstig uit Teheran en heeft u de Iraanse nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven aansluiten bij die van uw echtgenoot H.Y. (...). Zo bevestigde u dat uw man zich in de loop van 1397 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2018-2019 in de Gregoriaanse kalender) bekeerde tot het christendom. Uzelf bent sjiitische moslim in uw hart, maar u bent niet praktiserend. Op 14 mehr of 14 aban 1397 (6 oktober 2018 of 5 november 2018) vertrok uw man naar zijn werk in Teheran. Hij keerde 's avonds niet terug. Hij nam zijn telefoon niet op en u maakte zich zorgen. De zaterdag of zondag nadien ging u uw licht opsteken bij zijn werkgever. De voorzitter van zijn bedrijf vertelde u dat u zich geen zorgen moest maken. Vier à vijf dagen later ging u terug naar zijn werkgever, maar opnieuw werd u zonder nieuws terug naar huis gestuurd. De dag nadien keerde u opnieuw terug en werd u kwaad. De voorzitter beval u te kalmeren en dreigde de Herasat (inlichtingenafdeling) te contacteren. Er werd u afgeraden om de politie te contacteren, het zou uw man in gevaar brengen en hij zou hierdoor geëxecuteerd kunnen worden. Huilend belde u uw vader en schoonvader op. Uw schoonvader ging zelf zijn licht opsteken – hij was vroeger ook werkzaam bij het bedrijf waar uw man werkte - maar hij kon enkel besluiten dat Hamid in de problemen zat. 35 dagen later, op 19 azar 1397 (10 december 2018), kwam uw echtgenoot terug. Jullie vernamen toen pas dat hij zich had bekeerd en dat hij de 35 dagen daarvoor had vastgezeten. Die avond besloten jullie dan ook dat het beter was om Iran te verlaten. U vermoedde dat ze uw man nog een tweetal weken na zijn vrijlating bedreigden, maar verder kende uw echtgenoot geen problemen meer. Op 3 farvardin 1398 (23 maart 2019) reisden jullie uiteindelijk met hulp van een smokkelaar op een legale manier naar België. Op 8 april 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Iran door de problemen van uw echtgenoot ook in de problemen te geraken. In België volgde u christelijke Bijbelstudie, maar u bent nog steeds sjiit. Ter staving van uw asielverzoek legde u de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteboekje) en een Engelse vertaling ervan; een attest ter staving van uw Bijbelstudie; en een overzicht van uw Belgisch medisch dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Wat betreft het medisch overzicht dat u neerlegde, moet erop gewezen worden dat uit dit document niet blijkt dat u niet bij machte zou zijn om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen of om aan de procedure deel te nemen. Dit bevestigde u zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, vraag 1). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient daarnaast te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst heeft u uw bekering tot het christendom in Iran niet aannemelijk gemaakt.

Van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in

die omstandigheden ingrijpende en verstrekkende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Zo legde u incoherente verklaringen af over de manier waarop u met het christendom in contact kwam. Op het Commissariaat-generaal vertelde u kennis gemaakt te hebben met het christendom dankzij uw collega A.(...), een Armeense geboren christen; andere collega's vermeldde u hierbij nergens: andere collega's hadden weliswaar vermoedens dat er iets tussen u en A.(...) speelde, maar dit vertelden ze u niet (CGVS, p. 18; p. 21; p. 26). Opmerkelijk is evenwel dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u het christendom leerde kennen door collega's: u sprak toen verschillende keren in de meervoudsvorm (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Daarnaast komen uw verklaringen over hetgeen A.(...) u precies vertelde over het christendom weinig doorleefd over. Volgens uw verklaringen wekten A.(...)s uitspraken over de geboorte en de mirakels van Jezus Christus uw interesse in het christendom. Er werd u meermaals gevraagd om te concretiseren wat u hieraan precies zo boeide maar u slaagde er niet in om de interesse die u door zijn uitspraken over het christendom kreeg, te concretiseren. Gevraagd wat u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels, antwoordde u dat A.(...)s gedrag en zijn uitspraken harmonieus en coherent waren, hetgeen evenwel niets met Jezus' geboorte en mirakels te maken heeft. Opnieuw uitgenodigd om uit te leggen wat u boeide aan Jezus' geboorte en mirakels, zei u dat u het christendom leuk vond, verwees u naar de vrede, de rust en de vriendschap en merkte u op dat het christendom een leemte had opgevuld. Dit kon uiteraard niet als een antwoord op de vraag wat er u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels worden beschouwd en daarom werd u nogmaals dezelfde vraag herhaald. Verder dan dat het christendom iets anders en iets beter was en dat Jezus vergevingsgezind was raakte u evenwel niet (CGVS, p. 21). Dat u er niet in slaagde te concretiseren wat u in de uitspraken van A.(...) over Jezus zo getroffen heeft en u niet verder kwam dan oppervlakkige en vage verklaringen, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde gesprekken met A.(...) over het christendom en bijgevolg van uw bekering in Iran.

Verder is het opvallend dat u tijdens uw verklaringen over uw bekering tot het christendom zeer vaak verwees naar uw afkeer voor de islam. Dat u in de islam altijd de hel vreesde en dat alle problemen ter wereld te maken hebben met moslims en de islam – u verwees onder meer naar de aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel en stelde dat alle moslims schijnheilig zijn en iets anders zeggen dan dat ze doen –, weet u aan het feit dat moslims niet volgens hun Boek handelen, in tegenstelling tot christenen. Het christendom is anders: er is liefde en vriendschap en christenen leven wel volgens hun Boek (CGVS, p. 21 en p. 24-25). Dit is weinig ernstig. Er kan niet aangenomen worden dat u, die als moslim opgroeide, die voordat A.(...) u over het christendom sprak nooit geïnteresseerd was in andere geloofsovertuigingen, die leefde onder de moslims en wiens vrouw, ouders en broers moslims zijn (CGVS, p. 12; p. 24, CGVS echtgenote, p. 3), de islam en de moslims quasi uitsluitend met negatieve zaken associeert.

Voorts legde u over het moment van uw effectieve bekering tegenstrijdige verklaringen af. Zo zei u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat u zich na een lange procedure bekeerde op 19 mehr 1397 (11 oktober 2018), wanneer het verlossingsgebed voor u werd voorgelezen (CGVS, p. 7-8; p. 23). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter op twee verschillende momenten dat u zich bekeerde twee maanden voor uw vertrek uit Iran. Dit impliceert, gelet op uw vertrek op 3 farvardin 1398 (23 maart 2019) (CGVS, p. 6 en p. 14), dat dit rond 3 bahman 1397 was, wat overeenstemt met 23 januari 2019 (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5, verklaring DVZ, vraag 9) en dus meer dan drie maanden later valt dan 11 oktober 2018 (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit gevraagd werd wanneer u christen werd en herbevestigde u dat 19 mehr 1397 of 11 oktober 2018 uw bekeringsdatum was (CGVS, p. 39). Een louter herhalen van één versie van de feiten kan evenwel niet als afdoende uitleg worden beschouwd. Volledigheidshalve dient hierbij opgemerkt te worden dat uw echtgenote er niet eens bij benadering in slaagde te duiden wanneer u zich bekeerde. Ze sprak van begin 1397, misschien in de tweede maand van 1397, wat overeenkomt met april of mei 2018 (CGVS echtgenote, p. 4). Gelet op het feit dat een bekering tot het christendom een ingrijpende gebeurtenis is, is het frappant dat uw echtgenote, die zelf het christelijke pad begint te bewandelen, waardoor redelijkerwijs verwacht zou kunnen worden dat ze zich voor uw christelijk parcours zou interesseren (CGVS, p. 11), niet eens bij benadering kon duiden wanneer u zich bekeerde.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw geloofsactiviteiten in Iran, waardoor de geloofwaardigheid van uw bekering in Iran helemaal op de helling komt te staan. Zo sprak u bij de Dienst Vreemdelingenzaken over vieringen: u ging éénmaal per week met uw collega's naar een viering waar jullie baden en de Bijbel bestudeerden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u uitdrukkelijk dat u in Iran noch naar een huiskerk ging, noch vieringen bijwoonde (CGVS, p. 26): u had niet veel tijd om uw geloof in Iran beter te leren kennen (CGVS, p. 23). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen op de Dienst

Vreemdelingenzaken, ontkende u die (CGVS, p. 39). Een loutere ontkenning kan echter evenmin als afdoende verklaring voor deze ernstige tegenstrijdigheid beschouwd worden.

Voorgaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde bekering tot het christendom in Iran. Bijgevolg wordt er evenmin geloof gehecht aan uw problemen ten gevolge van uw bekering in Iran, met name uw arrestatie tijdens dewelke uw bekering aan het licht kwam. Dit blijkt volledigheidshalve tevens uit het bijzonder bevreedende feit dat A.(...) werd ontslagen door Kesjijie omdat u zich onder zijn invloed bekeerde (CGVS, p. 27), maar dat u er nog zonder problemen drie maanden kon blijven doorwerken. Dat A.(...) zou ontslagen geweest zijn omdat tijdens uw arrestatie was uitgelekt dat hij u zou bekeerd hebben, maar dat u zelf ten gevolge van uw bekering niet ontslagen zou geweest zijn, overtuigt niet.

Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat u uw kerkgang in België situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering in Iran, en aangezien hier geen enkel geloof aan gehecht kan worden, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Enkele bijkomende elementen wijzen eveneens op een onoprechte bekering in België.

Zo slaagde u er niet in uw geloof persoonlijk te maken. Gevraagd naar Bijbelteksten die u zouden kunnen helpen om beter om te gaan met de huidige coronasituatie en waaruit u kracht zou kunnen putten, bleef u zeer algemeen en verwees u hoogstens naar Gods wil die aanvaard moet worden: het enige wat u kon doen was bidden. Een christelijke tekst vermelden waaruit u kracht kon putten, kon u echter niet (CGVS, p. 32). Gevraagd naar wat u persoonlijk een protestantse christen maakt, kon u wederom niet concreet antwoorden: u zei enkel dat uw gedrag aantoont dat u christen bent. Nogmaals gevraagd naar wat maakt dat u persoonlijk een protestant bent, toonde u enkel uw kruis dat u ten tijde van uw onderhoud droeg en erkende u niet te kunnen antwoorden (CGVS, p. 32). Opnieuw geldt hier dat van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, verwacht kan worden dat hij kan uiteenzetten wat de betekenis van zijn nieuwe geloofsovertuiging voor hem persoonlijk inhoudt. Uit de vaststellingen dat u niet eens een Bijbeltekst kon vermelden waaruit u kracht kan putten noch dat u uw identiteit als protestantse christen kon duiden kan bezwaarlijk een diepgaande, persoonlijke, verinnerlijkte en oprechte geloofsovertuiging afgeleid worden.

Uw onoprechtheid valt tevens op in de oppervlakkige verklaringen die u aflegde over de Bijbel, die u naar eigen zeggen al geruime tijd zou lezen. Gevraagd naar de essentie van het evangelie van Johannes verklaarde u dat u nooit zoiets heeft gehoord of gelezen. U kwam uiteindelijk niet verder dan dat het evangelie over 'vergeven en liefde' gaat. Gevraagd of u het evangelie van Johannes wel eens had gelezen, moest u toegeven dat u de evangeliën enkel 'rap rap' en 'titelachtig' heeft gelezen (CGVS, p. 34). Ook over de Openbaring van Johannes kon u niets vertellen (CGVS, p. 36) en welke Bijbeltekst er tijdens de laatste viering waaraan u deelnam werd gelezen kon u evenmin zeggen (CGVS, p. 32). Ofschoon u bevestigde dat ook het Oude Testament belangrijk is voor een christen, las u enkel Genesis. Gevraagd waarom u de rest niet las, aangezien u het Oude Testament voor christenen ook belangrijk vond, erkende u dat er [wat u betreft] veel werk aan de winkel was, dat u het heel vluchtig begon te bekijken en dat u er meer over moet nadenken (CGVS, p. 34). Zelfs al heeft u enige Bijbelkennis die door studie kan verworven worden, dan nog getuigen voorgaande verklaringen over uw bijbellectuur van een beperkte diepgang en een weinig oprechte interesse in uw nieuwe geloof.

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw onoprechte bekering worden tot slot bevestigd door uw verklaringen over uw doopsel en over de christelijke feesten. Hoewel u voor de voorbereiding van uw doopsel, die door de corona-omstandigheden nog niet is kunnen doorgaan, de brieven aan de Romeinen moest lezen, hetgeen ook door Jonathan B. (...), medewerker van Gods Ambassade, in zijn brief d.d. 24 oktober 2020 wordt bevestigd, en ondanks dat u dit deel geheel toevallig de dag voor uw persoonlijk onderhoud las, kon u niet eens bij benadering zeggen waar de brieven aan de Romeinen precies over gingen (CGVS, p. 35). Dat u hierover niet de minste duiding kon geven, terwijl deze Bijbeltekst blijkbaar belangrijk was als voorbereiding op uw doopsel, dat een essentieel initiatieritueel binnen het christendom is, tast de geloofwaardigheid aan van uw bewering dat het doopsel voor u persoonlijk belangrijk is (CGVS, p. 35). Aansluitend hierbij doet het ook nog verbazen dat – ondanks dat u het belang van Pasen, het belangrijkste christelijke feest, aanstipte – u in coronatijden niet eens Pasen vierde (CGVS, p. 36). Als zelfverklaarde christen had u Pasen immers een eigen invulling kunnen geven, bijv. via contemplatie en gebed. Ook uw verklaringen over uw doopsel en over de invulling die u aan Pasen 2020 gaf tasten de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloof aan.

Uw opportunistische houding blijkt ten slotte uit uw openbare facebookprofiel. Aangezien u verklaarde dat u uw facebookpagina opmaakte met de bedoeling om uw geloof te verspreiden (CGVS, p. 13 en 37), is het opvallend dat u vanaf de dag van aanmaak van uw pagina nl. 2 februari 2020 tot de dag voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 29 oktober 2020, bijna dagelijks christelijke posts plaatste op uw facebookpagina. Sinds 29 oktober 2020 plaatste u geen enkele christelijke tekst of foto meer op uw

pagina (...) waardoor u de indruk wekt dat u enkel christelijke posts plaatste om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u geen enkele aanwijzing heeft dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw facebookpagina (CGVS, p. 37). Aangezien u de oprechtheid van uw beweerde bekering tot het christendom niet heeft aangetoond, blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media uit te wissen.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen slaagde u er niet in om aan te tonen dat uw geloofsactiviteiten in België zijn ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging. Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran zich zal manifesteren als christen of u als zodanig zal worden gezien door jullie omgeving.

Dat u in België naar de kerk gaat en Bijbelstudie volgt, zoals uit uw neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw kerkgang dient immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – jullie hebben dit, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt, temeer daar jullie probleemloos legaal Iran hebben kunnen verlaten – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico loopt geïsoleerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u omwille van uw religieuze activiteiten als een gevaar voor de Iraanse samenleving of voor het islamitische regime in uw geboorteland zou aanzien worden.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw huwelijk, uw vliegreis naar België, het bezit van uw rijbewijs en een auto, het bezit van aandelen van het spaarfonds van het stadhuis van Teheran, uw professionele activiteiten en opleidingen bij ORF en aan uw huidige job als arbeider, wordt immers niet getwijfeld. Dat u een aantal documenten neerlegt die aantonen dat u in België een aantal christelijke activiteiten heeft ontwikkeld, wordt evenmin betwist, maar deze kunnen het opportunistische karakter van uw bekering niet ombuigen."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aan uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze uit uw shenasnameh blijken, wordt niet getwijfeld. Dat u Bijbelstudie heeft gevolgd, staat evenmin ter discussie. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u nog steeds sjiit bent (CGVS, p. 3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen halen in het feitenrelaas in het verzoekschrift aan dat verzoeker sedert zijn aankomst in België ook regelmatig zou hebben deelgenomen aan protestacties. Ter staving nemen zij een foto in het verzoekschrift op die zou dateren van een protestactie van 3 januari 2021. Dit was de laatste protestactie waaraan verzoeker deelnam.

2.2. Verzoekende partijen beroepen zich in hun "Verzoekschrift tot nietig verklaring" in een eerste middel op de "de schending van artikel 1, A, 2° van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM en van de artikelen 48 tot 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur."

Zij geven enkele algemene, theoretische beschouwingen, herhalen de aangevoerde feiten en vrees en stellen dat de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus zijn vervuld.

Vervolgens betogen zij:

“Zo heeft dhr. Y. (...) uitgebreid aangetoond dat deze zich heeft bekeerd tot het Christendom. Dit kan blijken uit o.m. diens verklaringen, zijn Bijbelstudies, zijn wekelijkse kerkbezoeken en de verschillende aanbevelingsbrieven vanwege kerkmedewerkers (STUK 8).

Daarnaast is het ook duidelijk dat dhr. Y. (...) en zijn familie in zijn land van herkomst onderworpen zullen zijn aan discriminatie en vervolging en zij hierbij geen bescherming zullen genieten vanwege de Iraanse Overheid. Dienaangaande werd door dhr. Y. (...) reeds tijdens diens verhoor aangegeven dat hij als bekeerde Christen reeds het voorwerp uitmaakte van vervolging en discriminatie en deze dit daarom zo lang mogelijk geheim wenste te houden. Daarenboven verduidelijkte deze ook dat bekeerlingen niet op bescherming tegen discriminatie of vervolging kunnen rekenen in Iran. Integendeel dient zelfs te worden vastgesteld dat de Iraanse overheid vaak de drijfkracht achter deze discriminatie en vervolging betreft.

De voormelde vervolging en het voormelde gebrek aan bescherming kunnen overigens ook blijken uit de diverse recente rapporten en landeninformatie die beschikbaar is voor Iran.”

Verzoekende partijen verwijzen verder naar en citeren uit algemene landeninformatie omtrent de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran, het gebrek aan beschermingsmogelijkheden en de problemen die bekeerlingen die terugkeren naar Iran en die reeds gekend waren bij de autoriteiten kunnen ondervinden. Voorts geven zij aan:

“Uit voorgaande passage kan dus blijken dat Iraanse burgers die (i) zich bekeerden en (ii) reeds voor hun terugkeer gekend waren bij het regime, een groter risico lopen op vervolging. Aangezien in kwestie aan beide voorwaarden voldaan is, bestaat er aldus een reëel risico en een reële vrees voor vervolging. In de mate waarin de bestreden beslissingen een dergelijke vrees voor vervolging ontkennen kunnen deze niet gevolgd worden. Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen -voor het deel waarin zij de vrees beoordelen- ook geen rekening gehouden met het gegeven dat dhr. Y. (...) reeds bedreigd werd door leden van diverse overheidsinstanties. Hier komt bovendien ook nog eens bij dat dhr. Y. (...) zich ten gevolge van diens deelname aan diverse protestacties in België des te meer risico loopt wegens diens duidelijke kritieken op het Iraanse regime.

In het licht van het voorgaande dient men dan ook te besluiten dat de verzoekende partijen weldegelijk voldoen aan alle voorwaarden voor de verkrijging van de vluchtelingenstatus. In de mate waarin de bestreden beslissingen deze beschermingsstatus niet toekennen, dient dan ook besloten te worden tot een schending van het artikel 1, A, 2° van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 van het EVRM en van de artikelen 48 tot 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partijen stellen verder dat verzoeker tijdens diens persoonlijk onderhoud uitgebreid heeft toegelicht hoe hij het christendom beleefde en wat deze religie voor hem betekent. Zij citeren een passage uit het persoonlijk onderhoud van verzoeker en voeren aan:

“Vastgesteld dient dat dhr. Y. (...) steeds antwoord geeft op de vragen van de Protection Officer, dewelke niettemin steeds meent dat hij niet antwoordt op haar vraag. Ook in de bestreden beslissingen wordt volgehouden dat dhr. Y. (...) niet antwoordt op haar vragen. Echter doet hij dit duidelijk wel zoals kan blijken uit bovenstaand uittreksel uit de notities van het interview.

De fout lijkt in deze bij de Protection Officer te liggen die algemene vragen stelt en daar dan vervolgens een specifiek antwoord op verwacht. Als men dergelijke ruime vragen stelt zoals 'waardoor werd uw interesse gewekt?' en 'waarom werd u daardoor zo geboeid?' dan kan men uiteraard geen specifiek gedetailleerd antwoord verwachten. Dergelijke vragen zijn voor een ruime mate van interpretatie vatbaar en werden door dhr. Y. (...) beantwoordt vanuit het gedacht dat zij vroeg wat zijn interesse in het Christendom gewekt had, waarop deze steeds een antwoord formuleerde.

Er werd op deze vraag dus weldegelijk een voldoende antwoord gegeven. De verwerende partij kan in die zin alvast niet gevolgd worden.”

Waar aan verzoeker verweten wordt dat hij bij de DVZ het steevast had over meerdere collega's, geven verzoekende partijen aan:

“Dit is nooit tijdens het interview dd. 29 oktober 2020 aan dhr. Y. (...) voorgelegd geweest.

In zoverre andere tegenstrijdigheden aangehaald werden, werden deze overigens ook steeds ontkend door dhr. Y. (...) en bevestigde deze dat dat diens verklaringen voor het CGVS de enige correcte waren.”

Met betrekking tot het motief dat het niet ernstig zou zijn dat verzoeker niets positiefs kon zeggen over de islam en dat hij deze religie enkel met negatieve zaken associeerde, betogen verzoekende partijen:

“Een dergelijke stelling van de verwerende partij is op zich evenwel weinig ernstig en wordt geenszins gestaafd. Het loutere feit dat dhr. Y. (...) zelf moslim was en diens familieleden nog steeds moslims zijn, maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat dhr. Y. (...) niet op ernstige wijze negatieve gevoelens zou kunnen hebben ten aanzien van Islam of moslims die Islam prediken en daar dan zelf geen uitvoering aan geven. Dit kan ook blijke uit de notities van het CGVS-interview van dhr. Y. (...) (pg's 21-24).

Meer concreet stelde dhr. Y. (...) het als volgt tijdens diens interview dd. 29 oktober 2020:

(...)

Duidelijk werd dus dat het probleem van dhr. Y. (...) eerder bij de godsdienst van de Islam lag en niet zo zeer bij haar volgers (in tegenstelling tot hetgeen verwerende partij lijkt te impliceren). De heer Y. (...) geeft zelf trouwens ook aan dat er vriendelijke moslims zijn, maar meent dat deze meer liefde ervaart tussen Christenen. Een dergelijke stelling is niet ongeloofwaardig en werd gestaafd door dhr. Y. (...) met diverse voorbeelden.

Ook in deze kan de verwerende partij derhalve niet gevolgd worden.”

Inzake het verwijt dat verzoekers antwoorden naar het einde van het interview toe steeds korter werden en dat zulks zou getuigen van een gebrek aan doorleefdheid en interesse, doen verzoekende partijen gelden:

“Zulks is evenwel geenszins ernstig gelet op het feit dat dhr. Y. (...) op dat ogenblik reeds ca. 7-8 uur geïnterviewd geweest was.

Een dergelijke lange duur had uiteraard zijn impact op dhr. Y. (...), die reeds diverse keren had aangegeven dat hij vermoeid begon te geraken en dat zijn geheugen hem in de steek begon te laten omwille van de vermoeidheid.

Zo stelt deze bijvoorbeeld het volgende:

(...)

Op het einde van alle interviews maakte ook de raadsman van de verzoekende partijen een opmerking aangaande deze lange duur van het verhoor en werd verzocht dit mee in rekening te nemen.”

Verder voeren verzoekende partijen aan:

“De heer Y. (...) toonde met behulp van diverse fysieke documenten aan dat deze een actief lid was van de kerk te Mechelen en dat deze Bijbelstudie volgde. Ook op diens sociale media profiel was deze actief bezig met religie. Dit op zich vormt een onbetwistbaar bewijs van diens bekering.

(STUK 8)

Volgens de bestreden beslissing zou dit echter enkel getuigen van een opportunistische mentaliteit.

Dit is uiteraard niet ernstig.

Daarnaast lijkt de verwerende partij ook volledig te vergeten dat dhr. Y. (...) en diens familie het zeer goed hadden in Iran. Zo hadden zij meerdere huizen, een auto, een goede functie, een pensioen, etc. Het gegeven dat de verzoekende partijen zich in een dergelijke goede situatie bevonden toont enigszins aan dat zij weldegelijk bevreesd waren en een goede reden hadden om te vluchten. Indien men niet bevreesd is zou men dit immers niet zomaar achterlaten.”

Tevens betogen verzoekende partijen:

“Overigens kan worden herhaald dat dhr. Y. (...) ingevolge het voorval met de productfraude reeds in aanvaring gekomen is met de leden van het Sepah, waardoor deze aldus een verhoogd risicoprofiel heeft en een groter risico op gevaar zal lopen bij een eventuele terugkeer naar Iran.

Dit des te meer nu deze deelnam aan diverse protestacties tegen het Iraanse regime. Met dit verhoogde risico wordt in de bestreden beslissingen evenwel op geen enkele wijze rekening gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging.

Dit is uiteraard niet ernstig en getuigt van een onvolledige motivering. Voorgaande is immers een belangrijk aspect van het verhaal van dhr. Y. (...) en dient mee in rekening te worden genomen.

(...) Rekening houdende met voorgaande dient men aldus te besluiten dat dhr. Y. (...) weldegelijk aannemelijk kan maken dat deze zich bekeerde tot het Christendom en deze aldus een terechte vrees heeft op vervolging en discriminatie.

In de mate waarin de bestreden beslissing anders stelt, baseert deze zich op ongeldige motieven, waardoor deze niet gevolgd kan worden. Verzocht wordt dan ook om de bestreden beslissingen als ongegrond te beschouwen.”

2.3. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de: *“schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de formele motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur”.*

Zij geven enkele algemene, theoretische beschouwingen en geven aan:

“Vastgesteld dient dat dhr. Y. (...) in diens verklaringen heeft aangegeven dat er -los van diens bekering- zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij en zijn familie naar hun land van herkomst zouden terugkeren, zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Zo dient te worden gewezen op het voorval met de productfraude waarna dhr. Y. (...) voor ca. 35 dagen opgesloten geweest is en deze bedreigd en mishandeld werd door o.a. leden van het Sepah (m.n. mr. Beighi en diens aanhangers). Zo is deze zelfs met een pistool bedreigd geweest en werd diverse malen gedreigd dat men dhr. Y. (...) en diens familie iets zou aandoen.

Dienaangaande verklaarde dhr. Y. (...) ook zeer uitgebreid het volgende:

(...)

Vastgesteld dient dat dhr. Y. (...) doorheen zijn interview dd. 29 oktober 2020 zeer uitgebreid heeft aangegeven dat deze fysiek bedreigd geweest is door leden van de ordediensten en hij en zijn familieleden een ernstig gevaar liepen. Er bestaat dan ook een reële kans op bestraffing, vernederende en onmenselijke behandeling en zelfs executie door leden van het Sepah.

Aldus dient men te besluiten dat de verzoekende partijen -in zoverre zij niet aanmerking zouden komen voor de vluchtelingenstatus- zij minstens de subsidiaire beschermingsstatus zullen moeten verkrijgen. De verwerende partijen weigeren deze niettemin zonder hiervoor een duidelijke toelichting of motivering rond te verschaffen.

In de mate waarin de bestreden beslissing anders oordeelt is deze in strijd met de artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

Wat de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, dient daarenboven ook te worden vastgesteld dat er sprake is van een duidelijke schending van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Vastgesteld dient dat deze formele motiveringsplicht in kwestie niet nageleefd werd voor wat de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

In de bestreden beslissingen wordt op geen enkele wijze ingegaan op de vervulling van de voorwaarden van subsidiaire beschermingsstatus. Enkel wordt zonder enige duiding aangegeven dat de verzoekende partijen hier niet voor in aanmerking zouden komen.

De verwerende partij geeft in het motiverende gedeelte van de bestreden beslissingen louter een uiteenzetting over waarom dhr. Y. (...) niet aannemelijk zou maken dat deze zich werkelijk bekeerd heeft tot het Christendom. Een dergelijke beoordeling is evenwel voornamelijk relevant voor de toetsing van de toepassingsvoorwaarden van de vluchtelingenstatus.

Geenszins wordt in de bestreden beslissingen ingegaan op het gegeven dat dhr. Y. (...) een reëel risico op ernstige schade ondervindt vanuit overheidsmiddelen omdat deze een corruptie- en fraudeschandaal had ontdekt. De voormelde dreiging vormt nochtans een geldige reden om aan te nemen dat deze minstens moet komen te ressorteren onder de subsidiaire beschermingsstatus.

Het feit dat met het hele voorval betreffende de productvervalsing geen rekening wordt gehouden en dit amper vermeld wordt in de bestreden beslissingen kan uiteraard niet stroken met de motiveringsplicht die geldt in hoofde van de verwerende partij en getuigt van een onzorgvuldig onderzoek van de mogelijke toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus.

22. Ten gevolge van de schending van de formele motiveringsplicht is het daarenboven ook onmogelijk voor de verzoekende partijen om kennis te nemen van de materiele motieven strekkende tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij gebrek aan een uitdrukkelijke uiteenzetting van de motieven tot weigering van deze subsidiaire beschermingsstatus is het niet mogelijk voor de verzoekende partijen om te toetsen of deze motieven überhaupt bestaan en of deze draagkrachtig en afdoende zijn.

Zulks getuigt uiteraard niet van een goede motivering en laat de betrokkenen geenszins toe om te begrijpen waarom zij de subsidiaire beschermingsstatus niet mochten verkrijgen.

23. In die zin zal Uw Raad dan ook moeten vaststellen dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onmiskenbare van de formele motiveringsverplichting die bestaat in hoofde van de verwerende partij (zoals o.a. vervat in het motiveringsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet).

Verzocht wordt dan ook om dit tweede middel gegrond te verklaren.”

2.4. Verzoekende partijen beroepen zich in een derde middel op de: “schending van artikel 3 EVRM en van het zorgvuldigheds- en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij voeren aan:

“In een laatste middel merken de verzoekende partijen op dat middels de bestreden beslissingen hun asielaanvraag geweigerd zal worden en zij weldra hun verblijfstitel zullen verliezen. Dit met als gevolg dat zij mogelijks gedwongen zullen zijn/worden om terug te keren naar hun land van herkomst. Een dergelijke terugkeer zou niettemin zeer ernstige gevolgen hebben voor verzoekende partijen, daar de kans zeer reëel is dat zij hier blootgesteld zullen worden aan vervolging, onmenswaardige behandelingen en discriminatie.

Zoals eerder reeds werd aangehaald bevindt dhr. Y. (...) zich evenwel in zeer risicovolle situatie, gelet op het feit dat deze (i) zich bekeerde tot het Christendom en (ii) deze reeds betrokken was in een conflict met diverse overheidsinstanties (m.n. ORF en Sepah).

Een eventuele toekomstige gedwongen terugkeer zou met andere woorden zeer zeker leiden tot een mensonwaardige behandeling van de verzoekende partijen, hetgeen onverenigbaar is met artikel 3 EVRM dat stelt dat niemand onderworpen mag worden aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Omwille van deze reden wordt verzocht om de bestreden beslissingen te vernietigen.”

2.5. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om de bestreden beslissingen te vernietigen of, in ondergeschikte orde, *“de bestreden beslissingen te hervormen en alsnog de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.”*

2.6. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“8. Diverse stukken m.b.t. bekering dhr. Y. (...)

9. UK Home Office - Country Policy and Information Note. Iran: Christians and Christian converts. Version 6.0

10. Land info - Iran: Christian converts and house churches (2)- arrests and prosecutions”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen preciseren niet hoe de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze artikelen niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen waar zij verwijzen naar de gevolgen van een eventuele, mogelijke, toekomstige, gedwongen terugleiding naar hun land van herkomst, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo zulks al mogelijk zou zijn, alle elementen uit het dossier die spelen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming, in de bestreden beslissingen op te nemen.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de bekering van verzoeker en omwille van het gegeven dat verzoeker ten gevolge van deze bekering en ten gevolge van het ontdekken van productfraude problemen zou hebben gekregen met en een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren ten aanzien van zijn werkgever ORF en de Iraanse autoriteiten.

Van verzoekende partijen kan, als verzoekers om internationale bescherming die beweren problemen te hebben gekend en een nood aan internationale bescherming te hebben (mede) ten gevolge van verzoekers bekering, in dit kader verwacht worden dat zij kunnen uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van verzoekers bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging voor verzoeker inhoudt. Zij moeten gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van verzoekers algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer nu zij, zoals zij ook zelf aanvoeren en staven aan de hand van algemene landeninformatie, afkomstig zijn uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar verzoekers bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor hen beide.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst met recht gemotiveerd:

“Van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Zo legde u incoherente verklaringen af over de manier waarop u met het christendom in contact kwam. Op het Commissariaat-generaal vertelde u kennis gemaakt te hebben met het christendom dankzij uw collega A.(...), een Armeense geboren christen; andere collega's vermeldde u hierbij nergens: andere collega's hadden weliswaar vermoedens dat er iets tussen u en A.(...) speelde, maar dit vertelden ze u niet (CGVS, p. 18; p. 21; p. 26). Opmerkelijk is evenwel dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u het christendom leerde kennen door collega's: u sprak toen verschillende keren in de meervoudsvorm (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat deze incoherentie gedurende diens persoonlijk onderhoud niet aan verzoeker werd voorgelegd, doet geenszins afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van incoherenties en tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met

tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven is het niet ernstig van verzoekende partijen om verweerder te verwijten dat de kans niet werd geboden om de voormelde incoherentie te verhelderen doch vervolgens, hoewel zij hiertoe de kans hebben middels het onderhavige verzoekschrift, over deze incoherentie zelf niet de minste verdere, nuttige duiding te geven. Verzoekende partijen vergenoegen zich er in dit kader immers toe eenvoudigweg aan te geven dat verzoekers verklaringen voor het CGVS *“de enige correcte waren”*. Hiermee bieden zij niet de minste verklaring voor en doen zij op generlei wijze afbreuk aan de vastgestelde incoherentie tussen verzoekers verklaringen bij het CGVS en zijn eerder afgelegde verklaringen bij de DVZ. Verzoekers verklaringen bij de DVZ waren duidelijk, niet mis te verstaan en niet voor interpretatie vatbaar. Hij sprak er stevast over meerdere collega's. Bovendien ondertekende hij deze verklaringen bij de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat zij juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, vragenlijst verzoeker). Daarenboven gaf verzoeker bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen, maakte hij er geen melding van eventuele problemen bij de DVZ en gaf hij er expliciet aan dat hij aan de verklaringen die hij bij de DVZ aflegde niets wenste aan te passen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.3).

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen op gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Daarnaast komen uw verklaringen over hetgeen A.(...) u precies vertelde over het christendom weinig doorleefd over. Volgens uw verklaringen wekten A.(...)s uitspraken over de geboorte en de mirakels van Jezus Christus uw interesse in het christendom. Er werd u meermaals gevraagd om te concretiseren wat u hieraan precies zo boeide maar u slaagde er niet in om de interesse die u door zijn uitspraken over het christendom kreeg, te concretiseren. Gevraagd wat u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels, antwoordde u dat A.(...)s gedrag en zijn uitspraken harmonieus en coherent waren, hetgeen evenwel niets met Jezus' geboorte en mirakels te maken heeft. Opnieuw uitgenodigd om uit te leggen wat u boeide aan Jezus' geboorte en mirakels, zei u dat u het christendom leuk vond, verwees u naar de vrede, de rust en de vriendschap en merkte u op dat het christendom een leemte had opgevuld. Dit kon uiteraard niet als een antwoord op de vraag wat er u zo boeide aan Jezus' geboorte en zijn mirakels worden beschouwd en daarom werd u nogmaals dezelfde vraag herhaald. Verder dan dat het christendom iets anders en iets beter was en dat Jezus vergevingsgezind was raakte u evenwel niet (CGVS, p. 21). Dat u er niet in slaagde te concretiseren wat u in de uitspraken van A.(...) over Jezus zo getroffen heeft en u niet verder kwam dan oppervlakkige en vage verklaringen, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde gesprekken met A.(...) over het christendom en bijgevolg van uw bekering in Iran.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte trachten zij verzoekers kennelijke onvermogen om op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde en overtuigende wijze uiteen te zetten wat (in de uitspraken van A.(...)) concreet zijn interesse zou hebben gewekt in het christendom toe te schrijven aan de vraagstelling vanwege de ambtenaar bij het CGVS. Deze vraagstelling geschiedde blijkens de verklaringen die verzoekende partijen *nota bene* zelf citeren in het voorliggende verzoekschrift namelijk in duidelijke, precieze en herhaalde bewoordingen. Het was verzoeker zelf die aangaf dat hij vooraleer hij met A.(...) sprak over het christendom nog nooit met iemand hierover sprak, dat het doorheen zijn gesprekken met A.(...) was dat zijn interesse voor het christendom zou zijn gewekt en dat het meer concreet diens uitspraken over de geboorte en mirakels van Jezus Christus zouden zijn geweest die zijn interesse wekten. Wanneer hierover meermaals en in duidelijke en specifieke bewoordingen meer concrete duiding werd gevraagd, bleek verzoeker echter klaarblijkelijk niet in staat om dergelijke verdere duiding te verstrekken, ontweek hij de gestelde vragen (tot viermaal toe) en verviel hij in een aantal algemene, vage en nietszeggende boutades.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Verder is het opvallend dat u tijdens uw verklaringen over uw bekering tot het christendom zeer vaak verwees naar uw afkeer voor de islam. Dat u in de islam altijd de hel vreesde en dat alle problemen ter wereld te maken hebben met moslims en de islam – u verwees onder meer naar de aanslagen van 22 maart 2016 in Brussel en stelde dat alle moslims schijnheilig zijn en iets anders zeggen dan dat ze doen –, weet u aan het feit dat moslims niet volgens hun Boek handelen, in tegenstelling tot christenen. Het christendom is anders: er is liefde en vriendschap en christenen leven wel volgens hun Boek (CGVS, p. 21 en p. 24-25). Dit is weinig ernstig. Er kan niet aangenomen worden dat u, die als moslim opgroeide, die voordat A.(...) u over het christendom sprak nooit geïnteresseerd was in andere geloofsovertuigingen, die leefde onder de moslims en wiens vrouw, ouders en broers moslims zijn

(CGVS, p. 12; p. 24, CGVS echtgenote, p. 3), de islam en de moslims quasi uitsluitend met negatieve zaken associeert."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zij vergenoegen zich er immers toe te herhalen dat verzoeker een afkeer had jegens de islam en te verwijzen naar en te citeren uit de verklaringen die verzoeker hierover eerder aflegde. Hiermee doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Dat verzoeker de islam, haar vertegenwoordigers en de overgrote meerderheid van moslims dermate ongenueanceerd afdeed als zijnde slecht terwijl hij het christendom en de vertegenwoordigers en aanhangers van deze religie, dit al even ongenueanceerd, enkel associeerde met het goede, komt bijzonder stereotiep over, kan, te meer gelet op zijn eigen achtergrond en familiale profiel, hoegenaamd niet ernstig worden genomen en getuigt geenszins van een oprecht, doorleefd, weloordacht en met de nodige reflectie gepaard gaand bekeringsproces.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Voorts legde u over het moment van uw effectieve bekering tegenstrijdige verklaringen af. Zo zei u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat u zich na een lange procedure bekeerde op 19 mehr 1397 (11 oktober 2018), wanneer het verlossingsgebed voor u werd voorgelezen (CGVS, p. 7-8; p. 23). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter op twee verschillende momenten dat u zich bekeerde twee maanden voor uw vertrek uit Iran. Dit impliceert, gelet op uw vertrek op 3 farvardin 1398 (23 maart 2019) (CGVS, p. 6 en p. 14), dat dit rond 3 bahman 1397 was, wat overeenstemt met 23 januari 2019 (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5, verklaring DVZ, vraag 9) en dus meer dan drie maanden later valt dan 11 oktober 2018 (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit gevraagd werd wanneer u christen werd en herbevestigde u dat 19 mehr 1397 of 11 oktober 2018 uw bekeringsdatum was (CGVS, p. 39). Een louter herhalen van één versie van de feiten kan evenwel niet als afdoende uitleg worden beschouwd."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

Verzoekende partijen ondernemen eveneens niet de minste poging teneinde de bestreden beslissingen te weerleggen doch laten deze volledig onverlet in zoverre hierin gemotiveerd wordt:

"Volledigheidshalve dient hierbij opgemerkt te worden dat uw echtgenote er niet eens bij benadering in slaagde te duiden wanneer u zich bekeerde. Ze sprak van begin 1397, misschien in de tweede maand van 1397, wat overeenkomt met april of mei 2018 (CGVS echtgenote, p. 4). Gelet op het feit dat een bekering tot het christendom een ingrijpende gebeurtenis is, is het frappant dat uw echtgenote, die zelf het christelijke pad begint te bewandelen, waardoor redelijkerwijs verwacht zou kunnen worden dat ze zich voor uw christelijk parcours zou interesseren (CGVS, p. 11), niet eens bij benadering kon duiden wanneer u zich bekeerde."

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekende partijen deze motieven volledig onverlet laten, blijven zij onverminderd overeind. Deze vaststelling doet op fundamentele wijze verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende bekering. Bovendien maakt deze vaststelling dat bezwaarlijk enig geloof kan worden gehecht aan (de oprechtheid van) verzoeksters beweerde eigen interesse, in navolging van verzoeker, voor het christendom.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"Tot slot dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw geloofsactiviteiten in Iran, waardoor de geloofwaardigheid van uw bekering in Iran helemaal op de helling komt te staan. Zo sprak u bij de Dienst Vreemdelingenzaken over vieringen: u ging éénmaal per week met uw collega's naar een viering waar jullie baden en de Bijbel bestudeerden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u uitdrukkelijk dat u in Iran noch naar een huiskerk ging, noch vieringen bijwoonde (CGVS, p. 26): u had niet veel tijd om uw geloof in Iran beter te leren kennen (CGVS, p. 23). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u die (CGVS, p. 39). Een loutere ontkenning kan echter evenmin als afdoende verklaring voor deze ernstige tegenstrijdigheid beschouwd worden."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan doch laten deze geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende interesse in en bekering tot het christendom in Iran en aan de gesprekken die hij in dit kader zou hebben gehad met zijn collega A.(...).

Derhalve kan evenmin ook nog maar enig geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde arrestatie en de hieruit voortgesproten problemen. Verzoeker beweerde immers dat deze arrestatie mede zou zijn ingegeven door zijn bekering en haalde blijkens het niet-betwiste feitenrelaas aan dat de door hem ondervonden problemen met zijn bekering erg nauw verweven waren. Hoewel zijn arrestatie en problemen ook zouden zijn voortgesproten uit een opmerken door hem van productfraude, beweerde verzoeker namelijk dat hij wanneer hij werd gearresteerd zou zijn aangesproken op zijn bekering van het christendom, dat zijn gsm zou zijn doorzocht waarbij er foto's van hem en A.(...) met een kruis zouden zijn gevonden, dat zijn bijbel werd ontdekt in zijn wagen en dat men hem reeds maandenlang in de gaten hield waardoor men wist dat hij naar de woning van A.(...) ging. Tevens gaf hij aan dat verzoekster en zijn vader de dag dat hij vrijkwam werden op de hoogte gesteld van zijn bekering, dat zij samen concludeerden dat zijn leven omwille van deze bekering niet langer veilig was en dat zij beter het land konden verlaten. Nadat hij zijn werk hervatte, zou hij daarenboven nogmaals zijn aangesproken op zijn contact met A.(...) en zou hem zijn meegedeeld dat A.(...) omwille van diens rol in zijn bekering werd ontslagen. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht geconcludeerd en gemotiveerd:

“Voorgaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde bekering tot het christendom in Iran. Bijgevolg wordt er evenmin geloof gehecht aan uw problemen ten gevolge van uw bekering in Iran, met name uw arrestatie tijdens dewelke uw bekering aan het licht kwam. Dit blijkt volledigheidshalve tevens uit het bijzonder bevreedende feit dat A.(...) werd ontslagen door Kesjijie omdat u zich onder zijn invloed bekeerde (CGVS, p. 27), maar dat u er nog zonder problemen drie maanden kon blijven doorwerken. Dat A.(...) zou ontslagen geweest zijn omdat tijdens uw arrestatie was uitgelekt dat hij u zou bekeerd hebben, maar dat u zelf ten gevolge van uw bekering niet ontslagen zou geweest zijn, overtuigt niet.”

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen eveneens geheel terecht gemotiveerd:

“Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat u uw kerkgang in België situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering in Iran, en aangezien hier geen enkel geloof aan gehecht kan worden, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Enkele bijkomende elementen wijzen eveneens op een onoprechte bekering in België.

Zo slaagde u er niet in uw geloof persoonlijk te maken. Gevraagd naar Bijbelteksten die u zouden kunnen helpen om beter om te gaan met de huidige coronasituatie en waaruit u kracht zou kunnen putten, bleef u zeer algemeen en verwees u hoogstens naar Gods wil die aanvaard moet worden: het enige wat u kon doen was bidden. Een christelijke tekst vermelden waaruit u kracht kon putten, kon u echter niet (CGVS, p. 32). Gevraagd naar wat u persoonlijk een protestantse christen maakt, kon u wederom niet concreet antwoorden: u zei enkel dat uw gedrag aantoont dat u christen bent. Nogmaals gevraagd naar wat maakt dat u persoonlijk een protestant bent, toonde u enkel uw kruis dat u ten tijde van uw onderhoud droeg en erkende u niet te kunnen antwoorden (CGVS, p. 32). Opnieuw geldt hier dat van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, verwacht kan worden dat hij kan uiteenzetten wat de betekenis van zijn nieuwe geloofsovertuiging voor hem persoonlijk inhoudt. Uit de vaststellingen dat u niet eens een Bijbeltekst kon vermelden waaruit u kracht kan putten noch dat u uw identiteit als protestantse christen kon duiden kan bezwaarlijk een diepgaande, persoonlijke, verinnerlijkte en oprechte geloofsovertuiging afgeleid worden.

Uw onoprechtheid valt tevens op in de oppervlakkige verklaringen die u aflegde over de Bijbel, die u naar eigen zeggen al geruime tijd zou lezen. Gevraagd naar de essentie van het evangelie van Johannes verklaarde u dat u nooit zoiets heeft gehoord of gelezen. U kwam uiteindelijk niet verder dan dat het evangelie over ‘vergeven en liefde’ gaat. Gevraagd of u het evangelie van Johannes wel eens had gelezen, moest u toegeven dat u de evangeliën enkel ‘rap rap’ en ‘titelachtig’ heeft gelezen (CGVS, p. 34). Ook over de Openbaring van Johannes kon u niets vertellen (CGVS, p. 36) en welke Bijbeltekst er tijdens de laatste viering waaraan u deelnam werd gelezen kon u evenmin zeggen (CGVS, p. 32). Ofschoon u bevestigde dat ook het Oude Testament belangrijk is voor een christen, las u enkel Genesis. Gevraagd waarom u de rest niet las, aangezien u het Oude Testament voor christenen ook belangrijk vond, erkende u dat er [wat u betreft] veel werk aan de winkel was, dat u het heel vluchtig begon te bekijken en dat u er meer over moet nadenken (CGVS, p. 34). Zelfs al heeft u enige

Bijbelkennis die door studie kan verworven worden, dan nog getuigen voorgaande verklaringen over uw bijbellectuur van een beperkte diepgang en een weinig oprechte interesse in uw nieuwe geloof.

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw onoprechte bekering worden tot slot bevestigd door uw verklaringen over uw doopsel en over de christelijke feesten. Hoewel u voor de voorbereiding van uw doopsel, die door de corona-omstandigheden nog niet is kunnen doorgaan, de brieven aan de Romeinen moest lezen, hetgeen ook door Jonathan B. (...), medewerker van Gods Ambassade, in zijn brief d.d. 24 oktober 2020 wordt bevestigd, en ondanks dat u dit deel geheel toevallig de dag voor uw persoonlijk onderhoud las, kon u niet eens bij benadering zeggen waar de brieven aan de Romeinen precies over gingen (CGVS, p. 35). Dat u hierover niet de minste duiding kon geven, terwijl deze Bijbeltekst blijkbaar belangrijk was als voorbereiding op uw doopsel, dat een essentieel initiatieritueel binnen het christendom is, tast de geloofwaardigheid aan van uw bewering dat het doopsel voor u persoonlijk belangrijk is (CGVS, p. 35). Aansluitend hierbij doet het ook nog verbazen dat – ondanks dat u het belang van Pasen, het belangrijkste christelijke feest, aanstipte – u in coronatijden niet eens Pasen vierde (CGVS, p. 36). Als zelfverklaarde christen had u Pasen immers een eigen invulling kunnen geven, bijv. via contemplatie en gebed. Ook uw verklaringen over uw doopsel en over de invulling die u aan Pasen 2020 gaf tasten de oprechtheid van uw beweerde nieuwe geloof aan.

Uw opportunistische houding blijkt ten slotte uit uw openbare facebookprofiel. Aangezien u verklaarde dat u uw facebookpagina opmaakte met de bedoeling om uw geloof te verspreiden (CGVS, p. 13 en 37), is het opvallend dat u vanaf de dag van aanmaak van uw pagina nl. 2 februari 2020 tot de dag voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 29 oktober 2020, bijna dagelijks christelijke posts plaatste op uw facebookpagina. Sinds 29 oktober 2020 plaatste u geen enkele christelijke tekst of foto meer op uw pagina (...) waardoor u de indruk wekt dat u enkel christelijke posts plaatste om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u geen enkele aanwijzing heeft dat de autoriteiten op de hoogte zijn van uw facebookpagina (CGVS, p. 37). Aangezien u de oprechtheid van uw beweerde bekering tot het christendom niet heeft aangetoond, blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media uit te wissen.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen slaagde u er niet in om aan te tonen dat uw geloofsactiviteiten in België zijn ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging. Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran zich zal manifesteren als christen of u als zodanig zal worden gezien door jullie omgeving.

Dat u in België naar de kerk gaat en Bijbelstudie volgt, zoals uit uw neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw kerkgang dient immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – jullie hebben dit, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt, temeer daar jullie probleemloos legaal Iran hebben kunnen verlaten – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico loopt gevisieerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u omwille van uw religieuze activiteiten als een gevaar voor de Iraanse samenleving of voor het islamitische regime in uw geboorteland zou aanzien worden.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, werd aan uw administratieve dossier gevoegd."

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststellingen inzake verzoekers activiteiten op de sociale media, laten zij vooreerst geheel ongemoeid. Ook vechten zij de vaststellingen inzake het Paasfeest op generlei wijze aan. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.

Dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker lang duurde en dat hij naar het einde toe vermoeid was, kan op zich verder geenszins een afdoende verklaring bieden voor het gegeven dat hij niet bij machte bleek om een gedegen antwoord te formuleren op dermate eenvoudige en elementaire vragen als de vraag naar bijbelteksten die hem zouden kunnen helpen om te gaan met de huidige coronasituatie en waaruit hij kracht zou kunnen putten, de vraag wat hem volgens hem een protestant maakte, de vraag naar het evangelie en de openbaring van Johannes, de vraag naar de bijbeltekst(en) die werd(en)

besproken tijdens de laatste viering waaraan hij deelnam, de vragen gesteld inzake het oude testament en de vraag, gelet op zijn eigen verklaringen inzake zijn doopsel, naar de brieven aan de Romeinen. Verzoeker gaf in dit kader bovendien zelf meermaals, duidelijk en in niet mis te verstane bewoordingen aan en uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij slechts een erg oppervlakkige en vluchtige lezing deed van belangrijke teksten, zoals de evangeliën, het oude testament en de voorbereidingsteksten voor zijn doopsel.

De Raad treedt verweerder in het voorgaande aldus integraal bij en is van oordeel dat, gezien verzoekende partijen blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegden omtrent de beweerdde bekering van verzoeker en de hieruit voortgesproten problemen en gezien verzoeker eveneens bijzonder gebrekkige verklaringen aflegde inzake zijn religieuze engagement in België, de religieuze activiteiten van verzoeker in België, dewelke verzoekende partijen staven aan de hand van een aantal stukken zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratieve dossier, klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van het relaas van verzoekende partijen inzake de bekering van verzoeker en hun problemen en in acht genomen de hoger gedane vaststellingen inzake het engagement en de activiteiten van verzoeker in België, oordeelt de Raad dat de religieuze activiteiten in Europa van verzoeker een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Ingevolge het voorgaande en mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar onwetendheid omtrent de bekering van verzoeker, kan daarenboven evenmin enig geloof worden gehecht aan (de oprechtheid van) de vermeende, in het christendom gewekte interesse in hoofde van verzoekster. Deze interesse zou immers zijn gewekt door toedoen van verzoeker en door het verkondigen door verzoeker van de blijde boodschap aan verzoekster. Derhalve dient, te meer nu verzoekende partijen dienaangaande zelf niet het minste verdere betoog voeren in het verzoekschrift, gelet op verzoeksters terecht aangehaalde verklaring in de bestreden beslissing die jegens haar werd genomen dat zij nog steeds een sjiitische moslim is en gezien verzoekende partijen ook niet aantonen dat verzoekster haar vermeende religieuze engagement in België sedertdien en gedurende de voorbije periode zou hebben verdergezet, te worden besloten dat ook de religieuze activiteiten in België van verzoekster klaarblijkelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en enkel tot doel hebben om haar een asielmotief te verstrekken en aan een verblijfsstatus te helpen.

Uit de voorliggende landeninformatie, waaronder de informatie die verzoekende partijen zelf aanvoeren, blijkt verder genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in hunner hoofde in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat zij zouden zijn bekeerd tot het christendom, zij reiken niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van hun activiteiten in België en/of op de sociale media en zij maken, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van hun autoriteiten en/of hun omgeving zouden staan. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat er *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van hun activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze van hen mag worden verwacht dat zij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende berichten op deze sociale media verwijderden.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast aanhalen dat verzoeker sedert zijn aankomst in België ook regelmatig zou hebben deelgenomen aan protestacties en ter staving hiervan een foto opnemen in het verzoekschrift, dient te worden opgemerkt dat zij in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij ten gevolge hiervan ook maar iets zouden dienen te vrezen bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Zij kunnen immers geenszins worden gevolgd waar zij beweren dat uit de ene, ter staving van dit gegeven in het verzoekschrift opgenomen, afdruk van een foto zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker op regelmatige basis zou hebben deelgenomen aan protestacties. Ten eerste, zijn dergelijke afdrukken van foto's eenvoudigweg manipuleerbaar, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Ten tweede, bevat deze foto slechts een momentopname en kan hieruit hoogstens worden afgeleid dat verzoeker eenmalig aanwezig was, als gewone deelnemer, op een bovendien bijzonder

kleinschalige actie van nog geen twintig personen. Dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker, zoals verzoekende partijen voorhouden, regelmatig zou hebben deelgenomen aan dergelijke acties, kan aldus geheel niet worden aangenomen. Ten derde dient te worden vastgesteld dat verzoeker op deze foto een mondkmasker draagt en aldus onherkenbaar is. Ten vierde tonen verzoekende partijen, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan en maken zij in het geheel niet *in concreto* aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn of dreigen te komen van verzoekers aanwezigheid op deze actie, die volgens hun eigen gezegden daarenboven dateert van bijna een jaar geleden. Ten vijfde dient te worden opgemerkt dat verzoekers eenmalige aanwezigheid op deze actie, dit mede gelet op de hoger vastgestelde, kennelijke ongeloofwaardigheid van zowel zijn voorgehouden bekering als de overige, door hem aangehaalde problemen, alsmede op het klaarblijkelijke opportunistische karakter van zijn overige, religieuze activiteiten in België, kennelijk niet is ingegeven vanuit een oprechte overtuiging doch wel vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om dit gegeven aan te wenden in het kader van het voorliggende beroep. Ten zesde, kan in dit kader opnieuw worden verwezen naar de reeds hoger aangehaalde landeninformatie, waaruit genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers die vanuit Europa terugkeren naar Iran. Zij schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet over het algemeen weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran, die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien ondervinden, zoals verzoekende partijen overigens eveneens zelf duidelijk aantonen met de in het verzoekschrift geciteerde informatie, doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in hunner hoofde in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst het christelijke geloof zullen aanhangen of oppositieactiviteiten zullen voeren, dat zij zich aldaar als christen of politieke opposanten zullen manifesteren en dat zij er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan vervolging zouden riskeren.

Derhalve is de verwijzing door verzoekende partijen naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratieve dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekende partijen niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw huwelijk, uw vliegreis naar België, het bezit van uw rijbewijs en een auto, het bezit van aandelen van het spaarfonds van het stadhuis van Teheran, uw professionele activiteiten en opleidingen bij ORF en aan uw huidige job als arbeider, wordt immers niet getwijfeld. Dat u een aantal documenten neerlegt die aantonen dat u in België een aantal christelijke activiteiten heeft ontwikkeld, wordt evenmin betwist, maar deze kunnen het opportunistische karakter van uw bekering niet ombuigen.

(...)

Aan uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze uit uw shenasnameh blijken, wordt niet getwijfeld. Dat u Bijbelstudie heeft gevolgd, staat evenmin ter discussie. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u nog steeds sjiit bent (CGVS, p. 3)."

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De bewering als zou er in de bestreden beslissingen niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissingen heeft besloten tot de weigeringen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigeringen van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn.

Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT